

Kanne 4.12.2008 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Puolan tasavalta

(Asia C-545/08)

(2009/C 82/18)

Oikeudenkäyntikieli: puola

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: A. Nijenhuis ja K. Mojzesowicz)

Vastaja: Puolan tasavalta

Vaatimukset

- on todettava, että Puolan tasavalta ei ole noudattanut direktiivin 2002/22/EY⁽¹⁾ 16 ja 17 artiklan, kun niitä luetaan yhdessä direktiivin 200/21/EY 16 ja 27 artiklan kanssa, mukaisia velvoitteitaan, koska se on säännellyt laajakaistayhteyspalveluja koskevia vähittäishintoja ilman edeltävää markkina-analyysia
- Puolan tasavalta on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Puolan tasavalta ei ole noudattanut direktiivin 2002/22/EY 16 ja 17 artiklan, kun niitä luetaan yhdessä direktiivin 200/21/EY⁽²⁾ 16 ja 27 artiklan kanssa, mukaisia velvoitteitaan, koska se on säännellyt laajakaistayhteyspalveluja koskevia vähittäishintoja toteuttamatta edeltävää markkina-analyysia.

Ensinnäkin velvollisuudet, jotka Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej (sähköisen viestinnän viraston pääjohtaja) asetti Telekomunikacja Polskalle kaksi vuotta sen jälkeen, kun yhteisön säännökset tulivat Puolassa voimaan, ja joiden mukaan tämän yrityksen on esitettävä kansallisen sääntelyviranomaisen hyväksyttäväksi laajakaistayhteyspalveluja koskevat vähittäishinnat, ja vaatimus, jonka mukaan hinnat on määritettävä näiden palvelujen tarjoamisesta aiheutuneiden kustannusten perusteella, ovat uusia velvollisuuksia, eikä kyse ole aikaisempien velvollisuuksien voimassa pitämisestä.

Toiseksi Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznejin Telekomunikacja Polskalle asettamia velvollisuuksia ei voida pitää puitedirektiivin 27 artiklassa tarkoitettuina siirtymäkauden toimenpiteinä, koska direktiivin 98/10/EY 17 artikla, johon 27 artiklassa viitataan, koskee yksinomaan kiinteän yleisen puhelinverkon ja kiinteiden yleisten puhelinpalvelujen käyttötariffeja.

⁽¹⁾ Yleispalvelusta ja käyttäjien oikeuksista sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen alalla 7.3.2002 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/22/EY (yleispalveludirektiivi) (EYVL L 108, s. 51).

⁽²⁾ Sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen yhteisestä sääntelyjärjestelmästä 7.3.2002 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/21/EY (puitedirektiivi) (EYVL L 108, s. 33).

Valitus, jonka Deepak Rajani (Dear!Net Online) on tehnyt 9.2.2009 yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-100/06, Deepak Rajani (Dear!Net Online) v. sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit), 26.11.2008 antamasta tuomiosta

(Asia C-559/08 P)

(2009/C 82/19)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: Deepak Rajani (Dear!Net Online) (edustaja: Rechtsanwalt A. Kockläuner)

Muu osapuoli: Sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit), Artoz-Papier AG

Vaatimukset

- Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-100/06 26.11.2008 antama tuomio on kumottava kaikilta osin
- SMHV on veloitettava korvaamaan yhteisöjen tuomioistuimessa käydystä menettelystä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja vaatii, että riidanalainen tuomio on kumottava seuraavien perusteiden:

- ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin tulkitse virheellisesti yhteisön tavaramerkkiasetuksen 43 artiklan 3 kohtaa, luetuna yhdessä Madridin sopimuksen 4 artiklan 4 kohdan 1 alakohtaa
- ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin rikkoi Euroopan unionista tehdyn sopimuksen (konsolidoitu versio) 6 artiklaa sekä ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyn eurooppalaiseen yleissopimuksen (EIOS) 6 ja 14 artiklaa hylätessään ensimmäisen kanneperusteen
- ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin sovelsi virheellisesti direktiivin 89/104/EY⁽¹⁾ 10 artiklaa ja direktiivin 89/104/EY 1 artiklaa hylätessään ensimmäisen kanneperusteen
- ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin sovelsi toisen kanneperusteen hylätessään virheellisesti yhteisön tavaramerkkiasetuksen 79 artiklaa, kun se ei ottanut huomioon sitä seikkaa, että väitteen tekijä toimi vilpillisessä mielessä
- ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin arvioi toisen kanneperusteen hylätessään virheellisesti, että oli olemassa sekaannusvaara sen vuoksi, että kyseessä olevat tavaramerkit ovat samankaltaisia, ja sovelsi siten virheellisesti yhteisön tavaramerkkiasetuksen 8 artiklan 1 kohdan b alakohtaa
- ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin sovelsi virheellisesti ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 135 artiklan 4 kohtaa hylätessään toisen kanneperusteen, kun se ei ottanut huomioon sille toimitetun kannekirjelmän liitteitä

- ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin sovelsi virheellisesti Euroopan unionista tehdyn sopimuksen (konsolidoitu versio) 49 artiklaa ja 50 artiklaa, luettuna yhdessä sen 220 artiklan kanssa, hylätessään toisen kanneperusteen
- ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei ottanut toisen kanneperusteen hylätessään huomioon sitä seikkaa, että SMHV käytti väärin harkintavaltaansa.

(¹) Jäsenvaltioiden tavaramerkkilainsäädännön lähentämisestä 21.12.1989 annettu ensimmäinen neuvoston direktiivi 89/104/ETY (EYVL L 40, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Hof van Beroep te Gent (Belgia) on esittänyt 8.1.2009 — Erotic Center BVBA v. Belgian valtio

(Asia C-3/09)

(2009/C 82/20)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Hof van Beroep te Gent

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Erotic Center BVBA

Vastaaja: Belgian valtio

Ennakkoratkaisukysymys

Onko suljettavasta tilasta koostuva koppi, jossa on paikka vain yhdelle henkilölle ja jossa tämä henkilö voi katsoa elokuvia televisioruudusta maksua vastaan siten, että hän käynnistää itse elokuvan projisoinnin kolikon heittämisellä ja jossa hän voi valita useasta elokuvasta ja jossa hän voi maksamansa ajan kuluessa jatkuvasti muuttaa näytettävästä elokuvasta tekemäänsä valintaa, katsottava 17.5.1997 annetun neuvoston kuudennen arvonlisäverodirektiivin N:o 77/388/ETY (¹) liitteessä H olevassa 7 ryhmässä (josta on tullut 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY (²) liitteessä III oleva nro 7) tarkoitetuksi elokuvateatteriksi?

(¹) Jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta — yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste — annettu direktiivi (EYVL L 145, s. 1).

(²) Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä annettu direktiivi (EUVL L 347, s. 1).

Valitus, jonka Gerasimos Potamianos on tehnyt 8.1.2009 yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-160/04, Potamianos v. komissio, 15.10.2008 antamasta tuomiosta

(Asia C-4/09 P)

(2009/C 82/21)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Valittaja: Gerasimos Potamianos (edustajat: asianajajat S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis ja E. Marchal)

Muu osapuoli: Euroopan yhteisöjen komissio

Vaatimukset

- On kumottava kokonaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (seitsemäs jaosto) asiassa T-160/04, Potamianos v. komissio, 15.10.2008 antama tuomio, jolla ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on hylännyt Potamianoksen kaikki vaatimukset hänen 26.4.2004 nostamassaan kanteessa viranomaisen, jolla on oikeus tehdä palvelukseenottoa koskeva sopimus, 26.4.2004 tekemästä päätöksestä olla jatkamatta hänen sopimustaan väliaikaisena toimihenkilönä.
- On kumottava viranomaisen, jolla on oikeus tehdä palvelukseenottoa koskeva sopimus, päätös olla uudistamatta hänen sopimustaan väliaikaisena toimihenkilönä.
- On velvoitettava vastapuoli korvaamaan oikeudenkäyntikulut molemmissa oikeusasteissa.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valituksellaan valittaja esittää neljä valitusperustetta valituksensa tueksi.

Ensimmäisen valitusperusteen mukaan ensimmäisen tuomioistuimen tulkinta, jonka mukaan valittajan väliaikaisen toimihenkilön sopimuksen uudistamatta jättäminen perustui yksikön etuun liittyviin syihin, on virheellinen. Kantajan esimiehet olivat nimittäin pyytäneet useita kertoja hänen sopimuksensa jatkamista. Objektiiivisten, merkityksellisten ja yhtäpitävien todisteiden perusteella voitiin päinvastoin todeta, että ”peräkkäisyyden vastaisen” säännön, jolla väliaikaisen toimihenkilön palveluksen enimmäiskesto vahvistettiin kuudeksi vuodeksi, soveltaminen oli kyseisen uudistamatta jättämistä koskevan päätöksen ainoana perusteena.

Toisella valitusperusteella valittaja esittää, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen katsoessaan, että kantaja ei ollut hakenut kyseistä toimea, vaikka hän oli pyytänyt ajoissa sopimuksensa jatkamista ja toistanut pyyntönsä useita kertoja myös sen jälkeen, kun ilmoitus avoimesta toimesta oli julkaistu.